

XXVII

34

ΠΡΟΠΕΜΠΤΙΚΑ

Quibus

Virum Clarissimum, Consultissimum,
Humanissimum

DN. IOHANNEM STVRMIUM

Felicissimum Inclutæ Servestanæ Reip.

Syndicum

BERNBURGUM

Ut ibidem

Volente ita ac Vocante

Illustrissimo ac Fortissimo Princi-
pe & Domino

DN. CHRISTIA-

NO Principe Anhaltino Comite Ascaniæ
Domino Servestæ ac Bernburgi, &c.

Consilarii aulici functionem suscipiat
discessurum

Fausi ominis ergo

Gratulabundi prosequuntur
Amici & Affines

Excudebat Zacharias Dörffer.

ANNO M. DC. XIX.

[Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, including names like 'JOHANNES STEINMANN' and 'KONSTANZ'.]

Parodia Pindarica

Ex ode ultimâ olymp:

Ἔδομονος ἑρφικόν, κῶλ: ιη χιζ

ὦν Αλβικῶν ὑδάτων λαχοῖσα
Ναιτωσαίτε καλλιζυθον ἔδραν
ὦ λιπαρῶν τεῆσι (ὦ) χαρίτεσι
Πρόνοια τῶν Σοράων,
Χθονός τε ἔρανίων Ἰδπίσκοπε

Κλυθ' ἐπεὶ ἔυχομαι.

- * χεῖρς ἐκ σῆς τὰ τερπνὰ καὶ τὴ γλυκέα
- * γίνεται πάντα βροτοῖς,
- * εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαός
- ἀνὴρ ἔτε γδ τυχαῖ
- ἔα' ἐννεσιᾶν ἄτερ
- κοιρανέοισα βροτῶς
- ἔτε τιμίας. ἀλλὰ πάντων
- ταμία ἔργων ἐν ἔρανῶ
- Ἄφθιτόν τοι θεμένη
- Θρόνον, ἐν χθονὶ σεβόντεςιν πρῶν
- ἔρανόμακες ἀτρεκῶς κλέ-
- ος αὖψ κλέθ' διαλήης

Τὰ ιζ αὐτῆ κῶλα

Ἦ ἦες Σοράων, φιλοσίτεχνοι
κωθόνιοι, (σο)φοῖτε λεκτῆρες
Ἐπάκοοι νῦν, ἀέρες τε ἑ-
ρασίμολποι ἰδόντες ὕμνον
τόνδε, ἐπ' ὀμνρεῖ τύχα.
Πινδαρικῶν εὐφρονοῖτ' ἀν-
δρα Σίξερμιον ἐν τερπῶ,
ἐν μελέεσσιν αἰείδων

μέλλον

Μόλον. Αρκτορέα ἔνεπα ἔπλε' ὀλβία ἦδη
Σεῦ ἕκατι. μελαντρεχέα πόλιν
Κωθονίας ἴθι. Αχοῖ,
Πατρὶ κλυτὰν Φέρροισ' ἀγ-
Γελίαν ὑπατῶν τε ὀπλαινόισα
Τοκῆ εἶπε οἱ υἱὸς ὡς
Βελαφόρος, δ' ὀξυπ' ἀρχῆ
Χριστιανοῖο, ἀξιώματ' ἀδελῶ
Κέκασο ἀνδρός.

*Domino Compatri & Amico meo ho-
norando fausta appreciationis
ergo hymnum hunc con-
secravi*

M. Marcus Fridericus VVendelinus
Gymnasii Servestani

Rector.

Parodia eadem Jambicis Senariis

Latinis reddita.

Sortita quæ undas Albicas, Cerevisiæ
Præstantia quæ nobilem sedem incolis
Patrona, Anhalto quæ præes cum Gratiis
Tuis, adesto dia Providentia,
Terrestriumq; præses & cælestium
Rerum, preces audito, quas fundo, pias.
Jucunda quævis dona, dona splendida
Tuâ offeruntur è manu mortalibus,
Seu sit bonus vir, sive quis sit splendidus
Prudensvé. Namq;, quæ Dea esse creditur,

Non

Non absq; nūtu cæca vel regit tuo
Mortalium res quaslibet, vel temperat
Fortuna honores. Ipsa sed rerum omnium
Curam geris Patrona. Perpetuam licet
Altissimo locaris in cœlo tibi
Sedem, tuum in terra tamen colentibus
Numen vicissim, qui ipsa tangit sidera,
Benigna tu confers honorem & gloriam.

O Filii Sorabum, ô amantes artium
Cothonienses, Berneburgenses cari,
Audite nunc, audite vos Poëtices
Divinæ amantes hocce carmen omine
Faustoq; currens & metro mollissimo,
Audite. Pindaricis ego rarissima
Virum eloquentia atq; consiliis gravem
Metrisq; versibusq; S T U R M I U M canens
Adsum. Beatum nempe Bernburgum nimis
Te propter est: age Civitatem, quæ nigros
Agros habet, Cothoniam, Echo adi pede
Celerrimo, apporta parenti nuncium
Latissimum. Quin conspicata consulem
Ibi parentem dic ei, quod Filius
Munus dein subire Consiliarii
Autoritate Principis celsissimi
Fortissimiq; Christiani debeat.

Vertente

M. Petro a Jena

Schole Servestanae patria

Rectore.

JOANNES STURMIUS

ἀναγραμματισμὸς

NESTORIUS ANIMUS:

Evolutio Anagrammatismi Epigrammatica:

NI me Pythagoræ fallunt arcana renati,
Corpora quæis animas fatur inire nova,
Cælestem quondam defuncti Nestoris auram
Crediderim, STURMI, corpus inisse tuum.
Fallor? Nestoream an prodit facundia mentem,
Dulcius hybleo quæ tibi melle fluit?
Fallor? An arcanum doctis tua nomina produnt?
Joannes ANIMVS Sturmiu NESTORIVS.
Ergo Agamemnonidem quondam ut mellita bearunt
Consiliis divi Nestoris ora ducem:
Sic tute (ingenio næ digna brabæa beato!)
Nestoreâ Ascanidem mente beato ducem.
Ille velut vitæ fuit à cornice secunda
Exemplum: Exemplo sic tua vitæ fiet,

M. Marcus Fridericus Wendelinus.

Quid

Idem Anagrammatismus.

Quid vari decus eloquii miraris, Et illa
Stupenda dona STVRMII?

Nestorius constantem animus qui cernitur imo
Locasse sedem in pectore,
Hoc vari decus Eloquii dedit, indidit ille
Dotes stupendas STVRMIO.

M. Petrus à Jena.

ALIUD.

USq; adeò angustis nescit præclara locorum
Constringi spaciis Doctrina, nec incluta veræ
Gloria virtutis novit conclusa latere,
Quin tandem erumpat, quantumvis pressa, magisq;
Surgat, & occulto velut arbor germinet ævo.
Ingenii certè illa tui vis vivida, STURMI,
Jamdudum manifesta sui documenta laboris
Edidit, & variis, quam sedulus ante Lyceis
Quæsieras, multo emicuit cum fœnore virtus.
Vix tandem patrias remeâras sospes ad oras,
Pectoris ecce tui dotes fœcundaq; mentis

Dona

Dona penu promis de divite. Scilicet istas
Vidit & obstupuit juvenili in pectore vires
Patria, de tali quæ dum gratatur alumno
Læta sibi, celeri vicinas fama per urbes
It pede, doctrinæq; tuæ studiūq; celebris
Nuncia, quæ summis mox te commendat & imis,
Unde tuam non una suis Republica votis
Ambit opem, Te quæq; suum vult esse Patronum.
E multis SERVESTA placet, quam providus unam
Eligis, huic operamq; tuam, studiumq; locare
Visum, hanc aggredieris linguaq; juvare styloq;:
Hic quæ præstiteris per senos gnaviter annos
Haud animus vena complecti paupere. Nota
Sunt satis. Atq; utinam Pietas & Candida mens &
Quæ de re quavis oblatâ ritè diserto
Differere ore potest, promptæ Facundia linguæ,
Dexteritas utinam illa animi, Gravitasq; decora
Cæteraq; ô utinam ingenii prælustria dona
Non ita nota forent! Haud tristis Curia rarum
Haud tristis Schola lugeres carumq; Patronum.
Sed nunc ad graviora Deus te munia poscens
Vult, EINSIDELIO prælustri Præside, vera
Nobilitate, gravi doctrina usuq; senili
Cui peperit reperitq; parem haud vicinia, fanis
Consiliis celsi CHRISTIANI ut Principis oram
Ascanii moderere sagoq; togâq; potentis.
Sanè dignus eras, tanti qui Principis aulam

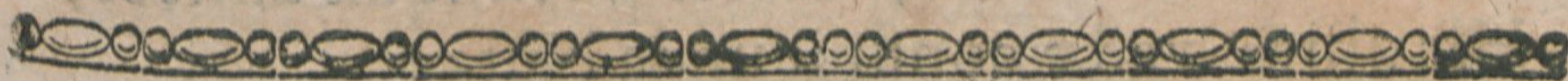
Con-

Consiliis juvisse tuis, juvisse labore
Debebas vigili: nec quisquam pectore sortem
Invidet hanc, Vir magne, tibi: Quin omnis amica
Istos mente tibi potius gratatur honores.
Si modò si nobis tandem pia Fata Patronum
Monstrarent alium, qui dexteritate labores,
Qui candore pari posset tractare fideq;
Quos numero varios gignit, quos pondere magnos
Curia, quæ multis cumulata est curia curis.

At tu, quas humeris Heros fortissimus istis
Imposuit partes, age suscipe fronte serenâ,
Suscipe, quam Deus ipse dedit fausto omine sortem.
Interèa *SERVESTA* tuis infixâ medullis
Hæreat, atq; mei fac usq; recurrat imago.

Eiusdem.

A L I U D.

Quò te fata jubent abire, dulcis
Affinis, sequere, I pede haud morante:
Servestanâ, age, Curiâ relictâ:
I, quò fata trahunt secunda: Namq;
Fata nolle sequi est movere bellum
Iehovæ. Ast abeas ita, ut tamen sit
Nostri haud immemor usq; mens amica.

B

Inte-

*Interim tibi Ego, tuæq; sorti
Grator ex animo: Diu valetō,
Et cum conjuge liberisq; caris
Vive ô Nestoreos superstes annos,
Et complectere pristino me amore.*

Johannes Hamelius,
Reip. Servest. Senator.

A L I U D.

STURMI, delictum Musarum ac juris ocellæ,
Flos Themidos, sancti lux veneranda fori.
Siccine abis STURMI, veteresq; relinquis amicos,
Hic ubi Servestæ confluit unda Nutæ?
Siccine abis nostros nunquam rediturus ad agros,
Estne tibi nostri nausea facta soli?
Te lecti, & merito, lugent ex ordine Patres,
Quorum lumen eras, præcipuumq; decus.
Te cives lugent, te Curia luget ademtum,
Atq; afflictorum pars bene magna gemit.
Jura dabas, legesq; æquas, & publica amabas
Commoda, justitiæ ferre paratus opem.
Quin decidebas, & causas candidè agebas,
Unde tuæ sensit plurimus artis opem.

Curia

Curia testis erit, quæ te mirata loquentem,
Vidit & eloquii dona stupenda tui.
Testanturq; usi te defensore clientes,
Atq; patrocinio causa peracta tuo.
Orarum mystam, rarumq; hoc tempore juris
Præconem! rari hoc tempore quippe boni,
Namq; aliter longè rabularum factio vivit,
Qui venalia habent omnia, corda, manus.
Qui ducti exigui persæpe cupidine lucri
Perversam reddunt, quæ bona causa fuit.
Hincq; sibi largam promittunt copiam honorum,
Scilicet his rebus præficiuntur ^{ovoi}.
O miseras hominum mentes! quin plurima patrant,
Quæ non sunt titulis congrua facta suis.
Nec nisi causa Lucrum: ô quid non mortalia cogis
Pectora cæca auri cæca cupido lucri!
At quando triti spes nulla affulserit auri,
Actum est, & causâ Lisq; Cliensq; cadunt.
At tibi, qui injusto corradis nomine gazas,
Eripiant partas ventus & ignis opes.
Longè aliter de te sed judicat aula potentium,
Qui te non tinctum his moribus esse vident.
Es pietatis amans, observantissimus æqui,
Laudibus his implet Solis utramq; domum.
Urbibus inservis, inservis providus aulis,
Es gratus ducibus, principibusq; viris.

Scævola leu redeat, redeat seu Papinianus
Lumina qui veteris magna fuere fori
Non tamen audebunt meritam tibi demere famam,
Sponte fatebuntur te decus esse Dices.
Tanta adeò polles doctrina, & munere fandi
Ingeniiq; adeò dexteritate tui.
Idcirco magni te suscipit aula Dynastæ,
Usura eloquio consilioq; tuo:
Commendatq; tibi secreta negocia rerum,
Arbitrio, STURMI, discutienda tuo.
Auspice abito DEO, Spartam, quam nactus es, orna:
Ito, adsint cœptis fata secunda tuis.
Ito prælustri Sturmî caducifer aulæ,
Ito sacratæ præco diserte Dices.
At tu Gnate DEI, mystæ qui nomine gaudes,
Fac longum hic Themidos mysta superstes agat.

debita gratitudinis ergò faciebat

M. Martinus Cramerus
Schola Patriæ Collega.

AD

DN. JOHANNEM STURMIUM
Compatrem & affinem suum
honorandum, &c.

*C*ompater eximiâ virtute ac arte polite,
Quem soleo veri fratris amare loco.

Quon-

*Quando Patrem, costæq; meæ deploro sorores,
Symposio docto cogor abesse tuo.
Ergo da veniam absenti, atq; ignosce vocato,
Et pro me versus accipe queso meos.
Accipe deductos sincero è pectore versus,
Quos in discessum mittere Musa parat.
Nonne tuum pectus tibi saltat? gaudia nonne
Sentit? nonne Deo mens pia vota facit?
Dum tua sollicito conjunx carissima partu
Liberâ, nunc natum tractat alitq; suum.
Te Deus, & sobolem servet cum Matre recentem,
Insuper & lecti cætera dona. Vale.*

Æximia Virtutis tuæ
Cultor perpetuus

Fridericus Hamelius
Civis Servestanus.

ALIUD.

Dum Servestanum, cælo invitante, pererro
Arva, quibus liquidas Nuthula flectit aquas,
Ecce Themis gressu sese tulit obvia eunti,
Atq; suo tales protulit ore sonos:

B 3

Curia

Curia vestra jacet, dum STUSMIUS ille celebris
Immutat sedem, Curia vestra jacet.
His mea Musa simul miseris commota querelis
Addubitat tamen, an fama probata fiet.
Ipsa fidem fecit res nunc manifesta loquelis,
Ascanis hunc ad se dum vocat aula virum.
Ergo, mi STURMI, cui fas æquumq; bonumq;
Cordi, & sinceræ religionis amor.
Siccine discedens tam tristia pectora linquis,
Affines, proceres, splendida membra fori?
Spes mihi, te longo mansurum tempore, sacri
Qui nobis monstret flumina juris, erat.
Spes nihil est, alias dum rite vocaris ad oras,
Vir virtute nitens, vir pietatis amans.
O quantâ erroris Servesta in valle vagaris,
Dum pateris tantum tam citò abire virum!
Qui fuerat quondam ceu firma columna Senatus
Nostri, & præclarum lumen in urbe fori;
Bernburgum è nostrâ nunc est regione vocatus,
Huic Princeps credit munia sancta sua:
Scilicet ut justum decernat, fontibus æquas
Irroget ut pœnas, utq; sit umbra bonis.
Maeste tuis meritis, clementeq; principe gaude,
Facq; Deo nunquam displicuisse queas.
O urbs Bernburgum, quâ nunc te laude coronem,
Quæ talem & tantum nunc es adepta virum!

Con-

Confilio venit, ecce, potens, virtuteq; præstans
STURMIUS, Aſcanii gloria magna ſoli.
Hunc igitur gratâ Bernburgum amplectere mente,
Qui venit hic, Domino namq; favente venit.
Ergo Juſtitiaæ columen, doctiſſime STURMI,
Qui nobis veterè es junctus amicitia:
Cum tua cara neget nobis reſponſa Themiſta
Amplius, à nobis nunc & abire pares;
Non poſſum (nec enim jam dicere vera pudebit)
Quin tibi corde bono proſpera quæq; precer.
Det Deus, ut maneat tibi ſana in corpore ſano
Mens, quæ grata Duci ſerviat atq; Deo.
Vive diu, nec vive mei precor immemor unquam,
Te memori certè ſemper amore colam.
Qualibus ex animo frater pro fratre ter alium
Sollicitat precibus, qui regit aſtra, Deum:
Talia perſolvo pro te, pro conjuge vota,
Ut vitæ curſus floreat uſq; tuus:
Utq; viam carpas dulci cum conjuge, natis
Felicem: Voti ſumma ſit iſta mei.

Eiusdem.

F I N I S.

Cl 1926

ULB Halle 3
001 556 118

Stk. 6 = Handschrift

Sb.

Paul Friedrich
Buchbindereimeritor
Merseburg a. S.

1017

